

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2Nt/21/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413010491
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2014:4413010491.2

Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou, v trestnej veci odsúdeného F. V., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí konanom v Nových Zámkoch dňa 13.02.2014, takto

rozhodol:

Súd podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného F. V., Z.. XX.XX.XXXX V. J., naposledy bytom E. H. Č.. XXX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS A. - Š., na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/82/2013 z 06.05.2013, odsúdenému doručeným dňa 20.05.2013 a právoplatným dňa 29.05.2013 z a m i e t a, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený F. V. podal dňa 18.09.2013 návrh na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/82/2013 z 06.05.2013, právoplatným dňa 29.05.2013, dôvodiac tou skutočnosťou, že v zákonnej lehote na podanie odporu proti trestnému rozkazu uhradil celý dlh na výživnom, keďže dňa 10.05.2013 uhradil poštou do rúk matky maloletých detí sumu 349,- Eur, z ktorej uhradil zameškané výživné v konaní 1T/82/2013 vo výške 249,- Eur a ďalších 100,- Eur predstavovalo plnenie výživného, stanoveného mu trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/171/2011. Tiež poukázal na to, že dňa 23.05.2013 zaslal matke detí sumu 249,- Eur, ktorou splácal dlh na výživnom podľa trestného rozkazu sp.zn. 2T/171/2011. Vzhľadom na tieto skutočnosti odsúdený navrhol zrušiť trestný rozkaz Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/82/2013 z 06.05.2013 a v nadväznosti na to tiež uznesenie Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/171/2011 z 08.08.2013.

Súd o podanom návrhu odsúdeného rozhodol uznesením sp.zn. 2Nt/21/2013 z 28.11.2013 tak, že návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Proti citovanému uzneseniu súdu podal sťažnosť odsúdený, o ktorej sťažnosti Krajský súd v Nitre rozhodol uznesením sp.zn. 1Tos/6/2014 z 22.01.2014 tak, že podľa § 194 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie a uložil súdu I. stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Nadriadený súd v odôvodnení svojho zrušujúceho uznesenia uviedol, že súd I. stupňa vo veci rozhodol predčasne, keď nepreveril obhajobu odsúdeného, že po úhrade výživného telefonoval s matkou detí, ktorá mu mala povedať, že ona zaplatenie výživného ohlási a on nevedel, že to má oznámiť a komu a tiež preto, že súd nepreveril výsluchom matky maloletých detí, či sumu 349,- Eur a 249,- Eur prevzala, aké to boli sumy a za aké obdobie. Podľa názoru nadriadeného súdu až po doplnení dokazovania v naznačenom smere bude možné vyvodiť záver, či a aký dopad by malo posúdenie návrhu na povolenie obnovy konania, ak by súd v pôvodnom konaní vedel o skutočnosti, že odsúdený uhradil sumy 349,- Eur a 249,- Eur, po dôkladnom objasnení účelu týchto platieb a ich vyhodnotení, či sa jedná o nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme v zmysle ust. § 394 odsek 1 Trestného poriadku. Pokiaľ

ide o ostatné úvahy súdu I. stupňa, predovšetkým z hľadiska právneho posúdenia veci, nadriadený súd ich neoznačil za nesprávne a ani vo svojom zrušujúcom uznesení neuviedol iný právny názor.

Súd za účelom rozhodnutia o podanom návrhu na obnovu konania na verejnom zasadnutí dňa vypočul odsúdeného, svedkyňu V. V., oboznámil odsúdeným predložené poštové poukazy o úhrade súm v prospech matky maloletých detí a podstatný obsah spisov Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/82/2013 a sp.zn. 2T/171/2011.

Z vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí súd zistil nasledovné skutočnosti:

Odsúdený na verejnom zasadnutí, konanom o jeho návrhu na povolenie obnovy konania, na podanom návrhu v zmysle jeho písomného vyhotovenia zotrval, následne však v rozpore s ním vypovedal, že dlh na výživnom v zmysle trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/82/2013 v sume 249,- Eur uhradil dňa 23.05.2013 a okrem toho uhradil dňa 10.05.2013 sumu 349,- Eur z dlhu na výživnom vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/171/2011. Odsúdený rozpor medzi jeho tvrdením na verejnom zasadnutí a v jeho písomnom návrhu, pokiaľ ide o určenie ním zaplatených súm na úhradu jednotlivých dlhov na výživnom v oboch trestných veciach, nevedel vysvetliť. Odsúdený ďalej potvrdil, že odpor proti trestnému rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/82/2013 nepodal, a to preto, že si poriadne neprečítal papiere a tiež si myslel, že bývalá manželka nahlási, že uhradil dlh na výživnom, on nevedel, že to má oznámiť a komu. Uviedol tiež, že peniaze uhradil z vlastných prostriedkov, ktoré dal svojej matke a priateľke a tie peniaze následne poslali.

Svedkyňa V. V. na verejnom zasadnutí vypovedala, že vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/82/2013 jej bola doručená obžaloba ako aj trestný rozkaz, pričom obžalovaný zrejme potom, ako dostal tieto listiny, zaplatil dve sumy, najskôr to bolo okolo 350,- Eur a potom neskôr okolo 250,- Eur, pričom išlo jednoznačne o sumy výživného. Svedkyňa tiež vypovedala, že medzi ňou a obžalovaným existovala dohoda ešte v roku 2007, že keď obžalovaný uhradí nedoplatok na elektrine vo výške 16.000,- Sk, ona nebude požadovať výživné, pričom obžalovaný tento dlh uhradil a ona výživné nežiadala. Svedkyňa ďalej vypovedala, že potom, ako obžalovaný uhradil uvedené sumy výživného, chcel od nej, aby stiahla trestné oznámenie, ale prisľub, že túto skutočnosť ona oznámi, obžalovanému nedala, pričom ale to oznámila úradu práce a exekútorovi. Podľa vyjadrenia svedkyne deťom zabezpečila všetko potrebné aj počas doby, keď obžalovaný neuhrádzal výživné, deti iba nemohli ísť na výlety.

Z poštových poukazov, predložených odsúdeným na verejnom zasadnutí, súd zistil, že tento dňa 10.05.2013 poukázal poštou matke maloletých detí V. V. sumu 349,- Eur a dňa 23.05.2013 sumu 249,- Eur.

Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/82/2013 súd zistil, že súd dňa 06.05.2013 vydal trestný rozkaz, ktorým uznal F. V.É. vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

hoci mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine číslo 36/2005 Z.z. vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté deti, F., Z.. XX.XX.XXXX, T., Z.. XX.XX.XXXX T. L., Z.. XX.XX.XXXX V. a rozsudkom Okresného súdu v Leviciach sp. zn. 10C 329/2006-52 zo dňa 13.09.2007 je zaviazaný prispievať na výživu každého dieťaťa mesačne sumou 23,30 Eur vždy do 27. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, k rukám matky V.J. V., B. A. Č.. XXX, H. Z. I., vyživovaciu povinnosť si neplní pravidelne mesačne, pretože nebol v pracovnom pomere, od 01.04.2012 do 30.09.2012 bo zamestnaný v Družstve chovateľov oviec X., pri nástupe do zamestnania vyživovaciu povinnosť na maloletí deti nenahlásil, mal príjem, zdržiava sa v mieste prechodného bydliska, čím za obdobie od 01.12.2011 do 30.09.2012 vznikol na výživnom dlh v sume 699,- Eur, z ktorého uhradil 450,-Eur a na výživnom dlhuje sumu 249,-Eur

napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/171/2011 zo dňa 17.10.2011 bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, výkon ktorého trestu súd podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona podmienene odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu 2 roky a podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona je obvinený povinný uhradiť dlžné výživné počas skúšobnej doby.

Za to mu súd uložil trest odňatia slobody 16 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný trestný rozkaz bol odsúdenému doručený dňa 20.05.2013 a keďže prokurátor ani odsúdený proti nemu nepodali v zákonnej lehote odpor, tento sa stal dňa 29.05.2013 právoplatným.

Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/171/2011 súd zistil, že trestným rozkazom z 17.10.2011, odsúdenému doručeným dňa 25.10.2011 a právoplatným dňa 04.11.2011 bol F. V. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno b) a § 138 písmeno j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

hoci mu z ustanovenia § 62 Zákona o rodine číslo 36/2005 Z.z. vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté deti, F., Z.. XX.XX.XXXX, T., Z.. XX.XX.XXXX T. L., Z.. XX.XX.XXXX V. a rozsudkom Okresného súdu v Leviciach sp. zn. 10C 329/2006-52 zo dňa 13.09.2007 je zaviazaný prispievať na výživu každého dieťaťa mesačne sumou 23,30 Eur vždy do 27. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, k rukám matky V. V., B. A. Č.. XXX, H. Z. I., vyživovaciu povinnosť si neplní pravidelne mesačne, napriek tomu, že pracoval vo firme L. L. a u zamestnávateľa U. A. Q..J..H.. Ž., ktorý s obvineným dňa 08.04.2009 v dôsledku porušenia pracovnej disciplíny rozviazal pracovný pomer, od tejto doby nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Ružomberku, dňa 08.04.2011 sa zamestnal v Družstve chovateľov X., pri nástupe do zamestnania vyživovaciu povinnosť na maloleté deti nenahlásil, zdržiava sa v mieste prechodného bydliska, čím za obdobie od 01.09.2007 do 30.09.2011 vznikol na výživnom dlh v sume 3.425,10 Eur, z ktorého uhradil 580,- Eur a na výživnom dlhuje sumu 2.845,10 Eur.

Za to mu súd uložil trest odňatia slobody 14 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky za súčasného uloženia povinnosti zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 2.845,10 Eur.

Uznesením z 08.08.2013, právoplatným dňa 08.08.2013, súd rozhodol, že odsúdený sa v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia neosvedčil a uložený trest odňatia slobody 14 mesiacov vykoná v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V konaní, predchádzajúceму citovanému uzneseniu o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, odsúdený uvádzal, že sa snažil viesť riadny život a nedopustil sa protiprávnych konaní okrem toho, že neplatil výživné, za čo i bol právoplatne odsúdený a tiež vypovedal, že z dlhu na výživnom 2.845,10 Eur uhradil spolu 400,- tak, že mu to strhli z platu.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenia od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach niektorých právoplatných rozhodnutí, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia. Príčinami sa tu rozumejú nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré odôvodňujú tento mimoriadny prielom do nezmeniteľnosti a záväznosti rozhodnutí vydaných v trestnom konaní a ktoré neboli známe v pôvodnom konaní a preto ani neboli predmetom hodnotenia súdom a podkladom pre jeho rozhodnutie. Pri obnove konania sa výlučne posudzuje iba tá otázka, či existujú nové skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli orgánom, ktoré vo veci rozhodovali, skôr známe a či také skutočnosti alebo dôkazy by mohli, či už samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné, než pôvodné rozhodnutie, ktorého sa môže dotýkať obnova konania.

Súd dospel k záveru, že odsúdeným uvádzané skutočnosti a vyplývajúce z ním v konaní o obnove konania predložené listinné dôkazy o poukázaní súm 349,- Eur a 249,- Eur matke maloletých detí, takými skutočnosťami a dôkazmi, t.j. novými a spôsobilými odôvodniť iné rozhodnutie o vine, nie sú. V tomto smere súd poukazuje na to, že Okresný súd Nové Zámky vo veci sp.zn. 1T/82/2013 rozhodol dňa 06.05.2013 trestným rozkazom za podmienok podľa § 353 odsek 1 Trestného poriadku, t.j. bez nariadenia hlavného pojednávania, pričom pri rozhodovaní nevyhnutne vychádzal zo skutkového stavu, vyplývajúceho z obsahu vyšetrovacieho spisu, t.j. vyplývajúceho z dôkazov, produkovaných v

prípravnom konaní. Odsúdený proti tomuto trestnému rozkazu, doručenému mu dňa 20.05.2013 odpor nepodal. Odsúdený síce preukázal v konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy konania, že po vydaní citovaného trestného rozkazu dňa 10.05.2013 poukázal na adresu matky maloletých detí sumu 349,- Eur a dňa 23.05.2013 (t.j. až po jeho doručení) sumu 249,- Eur ako úhradu výživného, ktorú skutočnosť potvrdila na verejnom zasadnutí i matka maloletých detí V. V., avšak súd dospel k záveru, že tieto odsúdeným uvádzané skutočnosti sú z hľadiska ich spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine v pôvodnom konaní, právne irelevantné.

Pokiaľ ide o podmienky účinnej ľútosti pri prečine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona, tieto sú striktne upravené v ust. § 86 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona. V zmysle tohto zákonného ustanovenia trestnosť trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona zaniká, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splní skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu. Z uvedeného je zrejmé, že Trestný zákon viaže splnenie tejto podmienky na moment odobratia sa súdu (či už prvého alebo druhého stupňa) na záverečnú poradu, t.j. na moment bezprostredne predchádzajúci prijatiu samotného rozhodnutia súdu, neskôr oznamovanému súdom či už formou vyhlásenia rozhodnutia v prítomnosti toho, komu sa má oznámiť, alebo jeho doručenia v prípade, ak bolo vyhlásené v neprítomnosti takej osoby. Pokiaľ ide o trestný rozkaz vydaný súdom, tento je špecifickým rozhodnutím, ktoré súd vydáva bez nariadenia hlavného pojednávania a teda aj bez predchádzajúcej porady a preto tento druh rozhodnutia súdu sa oznamuje dotknutým osobám (a teda aj obvinenému) jeho doručením, pričom práve s doručením trestného rozkazu obvinenému ust. § 353 odsek 6 Trestného poriadku spája účinky vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku. Z uvedeného vyplýva, že i Trestný poriadok rozlišuje medzi vydaním trestného rozkazu (podľa § 354 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku je dátum vydania trestného rozkazu jednou z jeho obligatórnych náležitostí), ktorý je vlastne dátumom samotného rozhodnutia súdu a jeho doručením obvinenému, s ktorým sú spojené účinky vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku rovnako, ako rozlišuje i v prípade iných druhov rozhodnutí súdu (predovšetkým u rozsudku a uznesenia) medzi prijatím samotného rozhodnutia po porade senátu a jeho následným vyhlásením alebo doručením ako formy oznámenia. Uvedené rozlišovanie týchto dvoch inštitútov (prijatie, resp. vydanie samotného rozhodnutia na jednej strane a jeho oznámenie na strane druhej) má následne význam z hľadiska hmotného práva, nakoľko Trestný zákon s nimi spája rôzne následky. Pokiaľ ide o prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona je moment doručenia trestného rozkazu významný napr. z hľadiska posúdenia ďalšieho zavineného neplnenia vyživovacej povinnosti ako nového skutku (§ 122 odsek 13 Trestného zákona) alebo z toho hľadiska, či je na mieste ukládanie súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona, avšak nie z hľadiska splnenia podmienok účinnej ľútosti podľa § 86 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, ktoré sú viazané z hľadiska časového na iné skutočnosti. Pokiaľ preto osoba obvinená z trestného činu zanedbania povinnej výživy mieni využiť ustanovenie o účinnej ľútosti podľa § 86 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, musí splniť jednu z podmienok podľa citovaného ustanovenia, a síce, že svoju vyživovaciu povinnosť splní dodatočne, a to skôr, než sa súd (či už prvého alebo druhého stupňa) odoberie na záverečnú poradu, a teda nie skôr, ako súd vyhlási rozsudok (s poukazom na to, že v prípade trestného rozkazu účinky vyhlásenia nastávajú dňom jeho doručenia obvinenému). V prípade, ak osoba obvinená z takéhoto trestného činu túto podmienku splní v konaní, v ktorom bol vydaný trestný rozkaz, a to až po jeho vydaní a mieni túto súdu preukázať v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní, nevyhnutne to predpokladá podanie odporu v zákonnej lehote niektorou z oprávnených osôb (v danom prípade odsúdeného alebo prokurátora). V prejednávanej veci k uvedeným úhradám na výživnom, preukazovaným odsúdeným, došlo až po vydaní citovaného trestného rozkazu, proti ktorému nebol podaný odpor žiadnou z oprávnených osôb a preto vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu súdu nejde a ani nemôže ísť o skutočnosť, súdu skôr neznámu, nakoľko v čase vydania trestného rozkazu (teda prijatia samotného rozhodnutia súdom) tieto skutočnosti neexistovali, ale nastali až neskôr, t.j. potom, čo súd vo veci rozhodol. Súd iba pre ilustráciu považuje za potrebné ozrejmiť, že ide v podstate o obdobnú situáciu, ako v prípade, ak osoba obvinená z trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona dodatočne síce splní svoju vyživovaciu povinnosť v čase medzi odobratím sa súdu prvého stupňa na záverečnú poradu a vyhlásením rozsudku (napr. počas záverečnej porady senátu pred pojednávacou miestnosťou do rúk oprávnenej osoby), pričom proti následne vyhlásenému rozsudku žiadna z oprávnených osôb nepodá odpor. Na tomto mieste preto súd zdôrazňuje, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži a ani nesmie slúžiť na dosiahnutie zmeny právoplatného rozhodnutia iba z dôvodu, že oprávnená osoba nevyužila (a to z akéhokoľvek dôvodu) svoje právo podať proti takému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok. V prejednávanej veci zo všetkých týchto hľadísk je právne irelevantná obhajoba odsúdeného (i keď sa ňou súd I. stupňa v zmysle pokynu nadriadeného súdu zaoberal), že bol v domnienke, že úhradu výživného oznámi matka maloletých detí. V konaní pred

súdom vo veci prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona potom, čo bol vo veci vydaný trestný rozkaz, vo vzťahu ku ktorému matka maloletých detí nie je osobou oprávnenou podať proti nemu odpor (súd má iba povinnosť jej tento doručiť podľa § 354 odsek 3 Trestného poriadku), by súd i po oznámení takejto skutočnosti matkou maloletých detí nemohol už vydaný trestný rozkaz zrušiť ako ani inak pokračovať v konaní bez včas podaného odporu niektorou z oprávnených osôb, t.j. v prejednávanej veci obvineného alebo prokurátora.

Pokiaľ v prejednávanej veci odsúdený uhradil dlh na výživnom po vydaní trestného rozkazu a nepodal súčasne proti nemu včas odpor a tento nepodala ani iná oprávnená osoba, išlo z jeho strany o plnenie jeho zákonnej povinnosti vyživovať svoje maloleté deti podľa § 62 Zákona o rodine, výška ktorej mu bola i určená právoplatným rozhodnutím súdu v civilnom konaní a teda o skutočnosť, významnú z hľadiska stavu pohľadávky jeho maloletých detí ako výživou oprávnených osôb na výživnom voči odsúdenému podľa Zákona o rodine. Tieto odsúdeným uvádzané skutočnosti a ním predložené listinné dôkazy však nemajú a zo všetkých vyššie uvedených dôvodov ani nemôžu mať charakter skutočností a dôkazov, odôvodňujúcich obnovu konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Vzhľadom na hore uvedené zistenia súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku a preto návrh odsúdeného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť na súde, proti uzneseniu ktorého sťažnosť smeruje a to do 3 dní odo dňa oznámenia uznesenia. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie oznámiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením uznesenia je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.